ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 28 Μαΐου 1922 Εὐτυχοῦς ἱερ. ἔπισκ. Σελήνη 15 ἡμερῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 25

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθ. 1700 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΤΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Γραφεῖα Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΜΗ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΕΩΣ

Δὲν θὰ εὑρίσκετο ἐν τῷ δικαίῳ ἐκείνος ὅστις θὰ ἰσχυρίζετο ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν δύο συναρχηγῶν καὶ τῶν δέκα ἑπτὰ—καὶ ἔχει ὁ Θεὸς—αὐτοκινήτων δὲν ἐργάζεται. Ἤ, κατὰ τὴν μεταφορικὴν σημασίαν διὰ τῆς ὁποίας χαρακτηρίζει ὁ λαὸς τοὺς μὴ ἐργαζομένους, ὅτι κοιμᾶται. Δὲν κοιμᾶται, διότι ὁ ὁρόμος της ὀδὸν εἶναι ἐστρωμένος μὲ ρόδα, ὥστε νὰ τῇ ἐπιτρέπῃ ἀδιαπαράκτον καὶ ἀνενόχλητον τὸν ὕπνον.

Ἀναμφιοβητήτως λοιπὸν ἐργάζεται ἀλλὰ...δὲν εὐδοκιμεῖ. Ὅπως πολὺ εἶναι οἱ ἐργαζόμενοι ἀλλ' ἐλαχιστοι οἱ εὐδοκιμοῦντες. Τὰ αἴτια τῆς μὴ εὐδοκιμήσεως τῶν ἀτόμων εἰς τὸν κατ' ἰδίαν βίον εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα. Ἐργασία ἄνευ συστήματος καὶ μεθόδου, ἄνευ προκεχαραγμένου σκοπου καὶ σχεδίου, παραγνωρισις συνθηκῶν καὶ περιστάσεων, ἐσφαλμένη ἐκλογὴ συνεργατῶν, ἔπαρσις σια τυχὸν στιγμιαίας ἐπιτυχίας, καταφρόνη της τύχης, μὴ χρησιμοποιησις τυχὸν παρουσιαζομένων εὐκαιριῶν, συσσαλογυς προς τὰ ἑκάστοτε κέρδη, ὀαπαιη κτλ. Δὲν εὐδοκιμοῦν κυριως καὶ ὅσοι ευρεθέντες ἀνελπίστως πατοχοι μιᾶς μεγαλης κληρονομίας, ἢ εἶναι ανικανοι σιὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ σιαχειρισιν αὐτῆς ἤ, νομίζοντες ὅτι θὰ εἶναι ἐυαεὶ ἀνεξάντληποι οἱ ἐκταύτης ποροι ἐπιδίδονται εἰς ἀλόγιστον σπαταλη», ὅπως συνέβη μὲ τὴν παροιμιωση κληρονομίαν της «Θείας Βερώνας».

Ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὰ ἄτομα συμβαίνει καὶ εἰς τὰς κυβερνήσεις.

Καὶ ἀνεξαιρετως πρὸς την χαρακτηρισικην γνωρισουζὰν ἤτις συνοδεύει ὅλας τας πράξεις καὶ ἐνεργείας του, ὁ κ. Γούναρης καὶ αἱ ἑκάστοτε Κυβερνησεις του εἶναι θῦμα ὅλων τῶν ἀνωτερω ἀπαριθμηθέντων αἰτίων, ἔτεκα τῶν ὁποίων οἰκτρως ἀπέτυχεν εἰς ὅλας τὰς μέχρι τουσε ἐπιδιώξεις του.

Καίτοι θὰ ἦτο ἀνιαρὸν, ἀλλ' εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ τιθεται ἑκάστοτε πρὸ των ὀμμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ αἱ ἀποτυχιαι καὶ αἱ διαψεύσεις των διαβεβαιώσεων τοῦ κ. Γούναρη, ὁιοτι ἐξ αὐτῶν θὰ συνηθῇ ὁ λαὸς νὰ σχηματίσῃ γνώμην, κατα πόσον ἐπιτρέπεται νὰ ἐλπίζῃ πραγματοποιησιν των μεταγενεστέρων ἐλπιδων καὶ διαβεβαιώσεων τῆς Κυβερνήσεως.

Παρέλαβεν ὁ κ. Γούναρης παρὰ τοῦ Βενιζέλου μίαν Ἑλλάδα μεγάλην—τὴν Ἑλλάδα τῶν πέντε θαλασσῶν καὶ τῶν δύο Ἠπείρων.—Ἡ τοιαύτη ὅμως Ἑλλὰς ἀπετέλει διὰ τὸν Γούναρην πραγματικὴν κληρονομίαν «Θείας Βερώνας». Ἐξήτησε νὰ τὴν ἐόραιώσῃ. Ἀλλ' αἱ δυνάμεις του δὲν ἦσαν ἐπαρκεῖς πρὸς τοῦτο. Καὶ ἀφοῦ ἐχρησιμοποίησεν εἰς μάτην τὴν φωνὴν τοῦ τηλεβόλου, ἀφοῦ ἀνεκάλυψε κατόπιν τὸ σύμπλεγμα τῶν περιπεκλεγμένων συμφερόντων, ἀφοῦ διεκήρυξεν εἶτα ὅτι ἦτο ζήτημα ἀντοχῆς, καὶ σὴ οἰκονομικῆς τοιαύτης,—διότι τὸ ἔμψυχον θλικὸν οὐόέποτε ἔδειξε σημεῖα κοπώσεως—καὶ ἔσπευσεν εἰς Εὐρώπην ὅπου ματαίως ἔκρουσε τὰς πύλας τῶν αἰσχροκερδεστέρων Σαύλοκ, ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς θαυματουργοῦ ψαλίδος τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη, ἀπέκτησε τὰ μέσα τῆς ἀντοχῆς ἐπὶ τι διάστημα.

Ἀλλ' ὁ χρόνος παρηρχεται καὶ τὰ οἰκονομικὰ μέσα ἐξαντελοῦνται—συντελοῦσης εἰς τοῦτο τῆς λόγῳ τῆς εὐκόλου προσκτήσεως αὐτῶν ἀλογίστου σπατάλης — εἰς βαθμὸν προκαλοῦντα σοβαρὰς ἀνησυχίας.

Δὲν εἶναι ὀυνατὸν βεβαίως τὰ γίγ ῆεα προσφυγὴ εἰς τὴν θαυματουργὸν ψαλλίδα!.... ὁ ὀὲ ἐπὶ ἐξάμηνον περιπλανηθεὶς εἰς Ἀμερικὴν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκχωρήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ὑπολοίπου τοῦ Ἀμερικανικοῦ δανείου κ. Παπαφράγκος ἐπιστρέφει ἄπρακτος!

Τί θὰ γίνῃ λοιπὸν ὅταν ἀποστραγυισθοῦν καὶ αἱ τελευταῖαι ρανίδες τοῦ αἵματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τύπον ἀναγκαστικοῦ δανείου ἀπεμύζησεν ἡ Κυβέρνησις Γούναρη;

Τὸ φάσμα τῆς ἐξαντλήσεως τῶν ἐκ τοῦ δανείου πόρων προβάλλει ἀπειλητικὸν πρὸ τοῦ κυβερνητικοῦ συνονθυλεύματος Πρωτοπαπαδάκη—Γούναρη—Στράτου. Καὶ εὔλογος ὡς ἐκ τούτου ἡ κατέχουσα αὐτοὺς νευρικότης διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς λύσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ ἀδιεξόδου.

Τας ἐλπίδας αὐτῶν ἀναπτερώνει τὸ γεγονὸς τῆς ἐξεγέρσεως τῆς χριστιανικῆς κοινῆς γνώμης ἐκ τῶν ἀποκαλυφθεισῶν κεμαλικῶν θηριωδιῶν.

Τοῦ μία εὐτυχὴς συγκυρία τὴν ὁποίαν παρουσιασεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν συνησπισμένων ἀνικανοτήτων τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ἐν Κων)πόλει ὀρῶν Ἐθνικὸν Κέντρον καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ἱσταμενος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος.

Ναί! Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει ἀπολύτως εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, διότι καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ἀηδῶς ἐτυραννολόγει, ἐκεῖνος ἐξήγειρε τὸν κόσμον ὁλόκληρον ὅπως προσελκύσει τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τοῦ μαρτυρίου τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται σήμερον νὰ ἐξεταοῦῃ τὶς εἶναι ὁ πρωταγωνιστης τῆς νέας ταύτης εὐκαιρίας. Δὲν ἐνοιαφερουν τὰ πρόσωπα· ἐνδιαφέρουν τὰ ἔργα καὶ τὰ ἀποτελέσματα. Ἀνεφέρομεν τὸ γεγονὸς μόνον διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἐνῷ ἄλλος εἶναι ὁ συντελεστὴς τῆς δημιουργίας τῆς νεας ταύτης εὐκαιρίας, ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι ἐ'τινες ἐπιβάλλεται νὰ δρᾶσωνται αὐτῆς.

Τοσάκις δὲ διέφυγον τῶν χειρῶν αὐτῶν πλεῖσται ἄλλαι παρουσιασθεῖσαι εὐκαιρίαι, ὥστε οὐδόλως εἶναι ἀδικαιολόγητος ὁ φόβος τῆς ἀπωλείας καὶ τῆς εὐκαιρίας ταύτης.

Ἐπὶ τῶν γεγονότων τούτων βασιζόμενοι, ἐκ τῆς δεκαεξαμήνου ἀποτυχίας πασῶν τῶν διαβεβαιώσεων τῶν μετανοεμβριανῶν κυβερνήσεων παραδειγματιζόμενοι, σχηματίζομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι οὐχὶ ἡ ἔλλειψις ἐνεργητικότητος, ἀλλ' ἡ ἀποδεδειγμένη γουρσουζιὰ καὶ ἡ ἀνικανότης αὐτῶν περὶ τὴν διαχείρισιν μιᾶς κληρονομίας, ὡς ἡ τῆς θείας Βερώνας, εἶναι τὰ αἴτια τῆς ἐν παντὶ ἀποτυχίας των.

Τοῦτο ἀντελήφθη πλέον ἐπαρκῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαός. ἐξ οὗ καὶ ἡ δυσπιστία του καὶ ἡ δυσφορία του κατὰ τοῦ Γουναροστρατικοῦ κυβερνητικοῦ συγκροτήματος. Εἴθε μόνον ὅταν θὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον νὰ τὸ ἐκδιώξῃ πῆξ καὶ λὰξ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς νὰ μὴ ἔχουν καταβροχθισθῇ τελείως καὶ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τοῦ περιφήμου ἀναγκαστικοῦ δανείου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΣΤΗΝ «ΚΑΦΚΑΡΑ»

— Πίνουν καὶ περιμένουν

Ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς ὅλοι οἱ ἀπόμκοι τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς ποὺ δὲν ἔχουν πλέον ἄλογα γιατὶ τάδωσαν στὸ στρατὸ ἢ καὶ γιατὶ τοὺς πήραν τὰ γερίματο, καταλαμβάνουν τὰ καφενεῖα τοῦ χωριοῦ καὶ πίνουν. Ὅλη ἡ νεολαία,—ὅσοι δηλ. δὲν εἶναι στὸ στρατὸ—ὅλοι ὅσοι ἔχουν τὰ μέσα καὶ ἀντέχουν ἀκόμα εἰς τοὺς κόπους τοῦ ταξιδιοῦ μέχρι τοῦ Τίβρου, ἔχουν φύγει. Κοὶ ἔμεναν μόνοι αὐτοὶ μὲ τὸ ἔρημο χωριό, σὰν τοὺς γέρους τοῦ ξυλίνου τείχους τῆς παλιᾶς ἐποχῆ, παρακοτεμένοι διὰ τὴν ἐγκαταλειψιν, θλιμμένοι διότι δὲν εἶναι πλέον νέοι. Καὶ ζητοῦν, μέρες τώρα, τὴ λήθη στὸν πάτο τοῦ ποτηριοῦ! Πίνουν· πίνουν ἀδιάκοπα καὶ μὲ πάθος σὰν ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν ἢ δὲν ἠμποροῦν τίποτε ἄλλο νὰ κάνουν· πίνουν καὶ περιμένουν. Καὶ γιὰ νὰ μαρόνουν τὶς ὧρες ποὺ δὲν περνοῦν θυμοῦνται τὰ παλιὰ καὶ διηγοῦνται ἀξέχαστες διασκεδάσεις τῆς νεότητός των καὶ ἐπιτυχίες στὶς ἱπποδρομίες, ποὺ θὰ γίνουν ὕστερα ἀπὸ λίγες ὧρες, καὶ σήμερα σὰν ἄλλοτε, στὴν «Καφκάρα».

— Γιατί ἀργήσανε; ρωτοῦν κάποτε ἀδιάζοντας τὸ ποτήρι. Καὶ ὅλοι βλέπουν τὸν οὐρανὸ ποὺ δὲν θέλει νὰ ξεσυνεφιάσει.

Πλησιάζω κάποια παρέα καὶ ρωτῶ.—Λέτε νὰ μὴ γίνουν οἱ ἀγῶνες; — Νὰ μὴ γίνουν! καὶ γιατί;... Ἡ βροχή; Ποιός λογαριάζει τέτοια πράμματα! Μιὰ φορὰ τὸ χρόνο εἶνε τὸ πανηγύρι... Ἀμ' δὲν ντρέπονται νὰ φοβηθοῦνε τὴ βροχή!... Ὅλοι κουνοῦν ἐπιδοκιμαστικὰ τὰ κεφάλια τους· καὶ τὰ βλέμματα ἀστράφτουν περήφανα στὴν ἀνάμνηση τῶν περασμένων.

— *Ἡ «Καφκάρα»*

Στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ, ὄχι ἀπὸ τὸν ἀμαξωτὸ μὰ ἀπὸ κεῖ ποὺ πάνε στὰ κτήματα τους καὶ «στὰ ἔξω τὰ χωριά» — τὰ βορειοανατολικὰ — εἶνε ἡ «Καφκάρα». Εἶνε ἕνα ἀλάνι ἀρκετὰ εὐρύχωρο χαμμιὰ δεκαριὰ μεροκάματα· αὐτοῦ ἐγίνοντο οἱ ἱπποδρομίες ἀνέκαθεν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ γίνονται ἂν καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ κατουργια σπίτια ποὺ ἐχτίσθηκαν λιγόστεψαν τὴν ἔκτασιν. Δὲν ξέρω τὶ λέξις εἶνε «καφκάρα» μὰ ξέρω ὅτι σημαίνει ἔδαφος γυμνὸν, στεῖρον, πετρῶδες, ἀκαταλληλον διὰ σποραν. Φυσικὰ ἡ «Καφκαρα» δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τοὺς ἀγῶνας ἂν δὲν εἶχεν ὡς προέκτασιν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀμαξωτοῦ δρόμου ποὺ ἀρχισεν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, διὰ νὰ συνδέσῃ τὸ χωριὸ μὲ τὸ δρόμο Μυτιλήνης—Μανδαμάδου μέσον Πηγῆς καὶ δὲν ἐτελειωσε ποτέ. Ἔτσι ὁ δρόμος χρησιμεύει ὡς στίβος καὶ γύρω γύρω οἱ φραχτες καὶ τὰ παρόδυρα τῶν σκηπιῶν καὶ οἱ ταράτσες καὶ ἡ ἄκρες τῆς «Καφκάρας» εἶνε τὸ ἀμφιθέατρο νὰ ποῦμε.

— *Συναγερμὸς*

Ἀπὸ τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς ὅλοι οἱ ὑπολειπόμενοι κάτοικοι τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς, παιδάκια καὶ γυναῖκες καὶ κοφίτσια καὶ γέροι ἀρχίζουν νὰ μαζεύονται στὴν «Καφκάρα» γιὰ νὰ προκανουν νὰ πιάσουν τόπο. Τὸ ξέρουν πῶς θὰ περιμένουν πολλὲς ὧρες στὸ πόδι· μὰ ἀδιάφορο· ποιός λογαριάζει κούρασι ἢ κεῖνη τὴν ἡμέρα! Τὰ παιδάκια ἀγοραῖ καὶ κοφίτσια τρώγονται ἀπὸ ἀνυπομονησία. Πρῶτα αὐτὰ ἀρχισαν τὰ στοιχήματα.—Ἐγὼ λέγω πῶς θὰ περάσῃ (νὰ νικήσῃ) ὁ τάδες. — Μπρέ! ἡ ἀφορμὰ τοῦ ταδε εἶνε πιὸ καλή. — Ἔ, βάζουμε στοίχημα;... "Ἀλλα πάλιν ξεκινοῦν γιὰ νὰ δοῦνε ἂν φάνηκαν οἱ παληγρωῖτες. Καὶ ἄλλοι, οἱ τρανοὶ τρανοί, γιὰ νὰ διασκεδάσουν τὴν ἀνυπομονησία τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἰδικήν των ἐξεστιάτευσαν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ ἐπιταχὺν ὀποζυγίαν. Καὶ μετ' ὀλίγον ἐτελεύσαν ἐπὶ ὄνων ἀποσκρίτων καὶ μανῶν ἐν μέσῳ ἀκρατήτου εὐθυμίας τῶν μεγάλων καὶ τοῦ ἀλαλαγμοῦ καὶ τῶν σκωμμάτων τῶν συνηλικιωτῶν των. Μετὰ τὴν παρέλασιν ἕνας μικρὸς διαολάκος κατεβαίνει ἀπὸ τὸν φράχτην του καὶ προσφέρει εἰς τὸν ἔσχατον τῶν ἀγωνιστῶν, διὰ νὰ τὸν εἰρωνευθῇ, ἕνα μανδῆλι κουρελιασμένο. Εἶνε τὸ ἔπαθλον! Ἐκεῖνος τὸ δέχεται μὲ ἐπιδειξιν ἐπιτηδευμένης μετριοφροσύνης, τὸ κρεμᾷ εἰς τὸ αὐλὶ τοῦ γαϊδάρου του, καὶ μειδιᾷ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὑποκινήνμενος ἐπὶ τοῦ σελεστώδους ὄνου του, ἐνῷ τὰ πλήθη μαίνονται ἀπὸ σφυρίγματα καὶ ζητωκραυγές.

Ἐγ τῷ μεταξὺ ἔχει ἀρχίσει καὶ πάλιν ἡ βροχή. Ἡ ἀνυπομονησία τοῦ κόσμου αὐξάνεται· κανεὶς ὅμως δὲν σκέπτεται τὴ χάση τὸ θέαμα διὰ νὰ μὴ βραχῇ! Μιὰ φορὰ τὸ χρόνο εἶναι τὸ πανηγύρι.

ΑΥΡΙΟΝ: "Ἔρχονται! — Αἱ ἀντιζηλίαι. — Οἱ προπριματικοὶ ἀγῶνες.

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤ. ΑΠΟΨΙΣ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἡ «Πολιτεία» τῆς 24ης Μαΐου γράφει τὰ ἑξῆς:

Καθ' ἃ ἔχομεν ἰδιαιτέρας πληροφορίας εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῆς χθεσινῆς νυκτὸς ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Προωθυπουργοῦ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἐθέγησαν κατὰ τὰς τελευταίας συσκέψεις τῶν πέντε Ὑπουργῶν καὶ αἱ ἐπικρατήσασαι ἐπ' αὐτῶν σκέψεις.

Δύναται νὰ θεκρηθῇ βέβαιον, ὅτι αἱ σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀνασχολούντων αὐτὴν ἐπουδαίων ἐθνικῶν ζητημάτων δὲν ἀπεκρυστάλλωσαν εἰσέτι εἰς ἀποφάσεις καὶ τοῦτο διότι ἀναμένεται ἡ συγκέντρωσις ἀπαραιτήτων πιστῶν στοιχείων, τόσον στρατιωτικῆς, ὅσον καὶ διπλωματικῆς φύσεως. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἡ κατάστασις ἐμελετήθη ἐπιστρεφῶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀπόψεων καὶ διεκρίθη πλήρης ὁμοφωνία τῶν ἀμφιδίων πολιτικῶν παραγόντων περὶ τῶν δυνατῶν τρόπων τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν διεθνῶν περιστάσεων. Ἡ ὁριστικὴ διαγραφὴ τοῦ συμφερωτέρου τρόπου ἐνεργείας θὰ γίνῃ μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων, περὶ τῶν ὁποίων γράφομεν ἀνωτέρω.

Σοβαρὰν ἐπίδρασιν πρόκειται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν περαιτέρω σκέψεων τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἔκθεσις περὶ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως τοῦ Ἀρχιστρατήγου κ. Χατζηανέστη ὅστις βεβαιοῦται, ὅτι θὰ ἐπισπεύῃ ὄντως τὸ ταχύτερον ἐνταῦθα. Ἀναχέτως πρὸς ἐνδιαφερομένην εἰδέτι ἐκ τῶν συνθηκῶν διεθνοῦς καταστάσεως ἐπαφλιᾶξν καὶ περίσκεψιν, ἡ Κυβέρνησις φαίνεται χωροῦσα εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀνιμετωπίσῃ τολμηρῶς καὶ τελειωτικῶς τὸ ἐθνικὸν ζήτημα, χαρίσσουσα πολιτικὴν ἐνεργοῦ δρασεως καὶ ἐπωφελὸ μένη τόσον τῆς παρατηρουμένης εἰς τὴν Εὐρώπην μεταστροφῆς τῶν διαθέσεων, ὅσον καὶ τῆς ἐκ πολλῶν ἐνδείξεων βεβαιουμένης προτούσης ἐξασθενήσεως τοῦ Κράτους τῆς Ἀγκύρας.

ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΒΜΑΝΟΥ

ΥΜΝΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ

— *Ἡ ἐποχὴ τοῦ πόνου*

Ὁ Κλεμανσὸ, κατόπιν μακρᾶς σιωπῆς, ὠμίλησεν ἐν Ναντῃ. Ὁ λόγος του ἀπηυθύνετο πρὸς τὴν ἑταιρίαν τῶν ἀρχαίων φοιτητῶν τοῦ Λυκειου Νάντης, ἥτις τὸν εἶχε καλέσει νὰ προεδρεύσῃ τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων τοῦ μνημείου τοῦ ἀνεγερθέντος εἰς ἰμὴν τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον φοιτητῶν. Ἀλλ' ἀπηυθύνετο καὶ εὐρύτερον πρὸς τὴν τάξιν τῶν διανοουμένων πρὸς ὅμως τοὺς αἰσθανομένους τὸν πολιτισμὸν, πρὸ παντὸς τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Ἤρχισε μὲ μίαν παρατήρησιν τοῦ Λίγκολν.

Εἰς πεδίον μάχης τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸν ἐμφύλιον τῶν Βορείων καὶ τῶν Νοτίων εἶχον γένει τὰ ἐγκαίνια ἑνὸς μνημείου. Ὁ Λίγκολν, ὅστις προήδρευεν, εἶπε: «Δὲν ἐρχόμεθα νὰ τιμήσωμεν τοὺς νεκροὺς μας, οἵτινες ἔδωκαν ἤδη εἰς ἑαυτοὺς, ὅλην τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποκτήσουν. Ἐρχόμεθα νὰ τιμήσωμεν ἑαυτοὺς πλησιάζοντες πρὸς ἐκείνους ζητοῦντες παρ' αὐτῶν τὰς σκέψεις οἱ ὁποῖαι μᾶς χρειάζονται διὰ νὰ φέρωμεν εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἔργον μας».

Οἱ λόγοι αὐτοὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, χώραν τὴν ὁποίαν ἐσπάρξεν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, εἶχον ἔννοιαν διάφορον ἐκείνης, ἣν δυνανται νὰ ἔχουν ἐδῶ.

«Εἴμεθα, εἶπε, χώρα ἀρχαία, πολὺ ἀρχαία. Ὑπήρξαμεν, εἴμεθα σήμερον τὸ πρωτὸν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς μᾶς ἦλθε διὰ τῶν Ρωμαίων. Ἡ Ρώμη αὐτὴ ἡ ἰδία, ἀφοῦ κατεκτήθη, ὅπως ἔλεγεν ὁ Ὁράτιος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ἐνίκησεν, ἀφωμοιώθη πρὸς αὐτήν. Ἀλλ' ἡ οὐσία τοῦ κάλλους, τοῦ αἰσθήματος τοῦ ἑλληνικοῦ δὲν προσδιδεῖται εἰς αὐτήν. Ἦτο τὸ ἔδνος τὸ ὁποῖον εἶχε φλοδωξίας γερμανισμοῦ. Οἱ Ρωμαῖοι δὲν ἦσαν ἰδεολόγοι ἀλλὰ ἄνθρωποι τοῦ αἰδήρου καὶ τοῦ αἵματος, οἵτινες ἔπεσαν εἰς τὴν ἄβυσσον διότι αἱ κατακτήσεις των δὲν κατώρθωσαν νὰ τοὺς ἐμπνεύσουν σκέψεις καὶ εἰδῶμα.

«Εἴμεθα πρότὸν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ διεριπτῶμα τι θὰ συνέβαινεν ἂν ὁ Ἀλέξανδρος δὲν διηυθύνετο πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Ἴσως ἡ ἱστορία μας θ' ἀπέφαινε τότε ἐντελῶς διαφορετικὴ. Ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία ὑφίστατο τὴν ἐπιδρομὴν τῶν βαρβάρων, οἵτινες ἐκαλοῦντο τότε, ὅπως καὶ σήμερον Τεύτονες. Ἀναγνώσατε τὴν ἱστορίαν σας, λάβετε τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα σᾶς δίδουν, θὰ ἴδετε πολέμους ἐπὶ πολέμων. Φθάνομεν τοιμυτοῦπωσ μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων, διὰ μέσου τοῦ κάλλους τῆς Ἀναγεννήσεως, καὶ ἔκτοτε εἴμεθα ἡ Γαλλία.

»Εἴμεθα ἡ Γαλλία, ὅπου Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' κατόπιν ἐπληκτικῶν κατακτήσεων κατέλιξεν εἰς τὴν ἥτταν, ἡ Γαλλία, ὅπου ὁ Ναπολέων ἐτελείωσε μὲ τὸ Βατερλῶ, ἡ Γαλλία, ὅπου μίαν ἡμέραν κατόπιν νέας ἥττης, ἀπωλέσαμεν τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην. Ἐγὼ ποῦ σᾶ; ὁμιλῶ ἔζησα ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι τοῦ 1914 πενήντα ἔτη τοπαινόσεως καὶ πόνου. Ἐνόμιζα ὅτι θ' ἀπέθνησκα χωρὶς νὰ ἐπανίδω τὸ Μέτς καὶ τὸ Στρασβοῦργον, ἀλλ' ἄλλη ἦτο ἡ θέλησις τοῦ Πεπρωμένου. Ἐκ κεφαλῆς τῶν δημοσίων πραγμάτων ἔσχον τὴν δόξαν, τὴν τιμὴν, τὸ εὐτύχημα νὰ ἴδω ὅλοι οἱ Γαλλοι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκόν των. Εὑρισκόμεθα ὅλοι εἰς τὸ αὐτὸν θρίαμβον εἰς τὴν αὐτὴν νίκην». Ἐδῶ ἐσταμάτησε τὸν ὑπέρχον ὕμνον ὁ ἀειθαλὴς ῥήτωρ. Καὶ ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς ἄλλην ἀνάγκην καὶ ἄλλον ὕμνον ὁ ἀειθαλὴς ῥήτωρ. Καὶ ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς ἄλλην κοινωνικὴν παθαρχίαν:

«Τὸ θάρρος τοῦ στρατιώτου! Εἶμαι ἥσυχος ὁ; πρὸς τοῦτο, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ σᾶς τὸ δίδαξω. Ἀνήκει εἰς τὴν φυλήν σα; καὶ οἱ πατέρες σας τὸ ἀπέδειξαν ἀφθόνως. Πρέπει νὰ ἔχετε καὶ τὸ θάρρος διὰ τὸ ὁποῖον δὲν γίνονται τελεται. Βλέπετε τοὺς καθηγητας; Εἴμεθα πολὺ κακοὶ ἄλλοτε καὶ δὲν ἐκάμαμεν πάντοτε ὅ,τι ὠφέλιαμεν νὰ κάμομεν. Οἱ καθηγηταὶ μας ἔχουν ἔργον εὐχάριστον. Προσπαθοῦν νὰ καθορίσουν τας ἰδέας εἰς τὸ πνεῦμα τῶν μικρῶν ἐπαναστατῶν, οἵτινες δὲν θέλουν νὰ μάθουν. Σᾶς ζητῶ νὰ τοὺς θεωρῆτε ὡς πατέρας σας, ὡς μεγαλυτέρους ἀδελφοὺς, ὡς ἀνθρώπους οἵτινες δὲν εἶναι δυνατὸν πιρὰ νὰ ἔχουν καλὰ αἰσθήματα διὰ σᾶς.

»Ἀπὸ ἐκείνους δὲν ζητῶ τίποτε: Τὸ μέγα καὶ ὡραῖον γαλλικὸν πανεπιστήμιον ἀνεττύχθη μεγαλοπρεπῶς ἀφ' ὅτου εὑρισκόμην ἐπὶ τῶν σχολικῶν θρανίων. Πρέπει νὰ ἐπικρατῇ ἡ παθαρχία. "Ἐχετε ἀνάγκην αὐτῆς καὶ ἐκείνης ἀκόμη, ἥας εἶναι ἄθεος. Ὅ,τι λέγουν εἰς τὸν στρατιώτην: Θὰ ὑπακούετε πρώτον, θὰ ὑφίστασθε τὴν ποινὴν καὶ θὰ διαμαρτύρεσθε κατόπιν.

Αὐτὸ ἤθελα νὰ σᾶς εἴπω. Δὲν εἶναι πολὺ νέον ἀλλὰ τὸ αἰσθάνομαι βαθέως. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ παραλληλίσω ὅ,τι γνωρίζω καὶ ὅ,τι ἐμαθα σὺν τῷ χρόνῳ. Δὲν γνωρίζω ἂν ἀγαπᾶτε τοὺς διδασκάλους σήμερον, ἀλλὰ σᾶς δίδω τὸν λόγον μου ὅτι θὰ τοὺς ἀγαπήσετε βραδύτερον. Ἀρχίσατε λοιπὸν εὐθὺς ἀπὸ σήμερον. Καταλήγων θέλω νὰ σᾶς ἀναφέρω τὸν μέγαν λόγον τοῦ Σωκράτους. Εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον. Δὲν ἐξεφώνησεν ἄπο ογκῶδον λόγον. Ὄχι. Ἀλλ' εἶπεν: «Εἶναι καιρὸς νὰ σιωπήσω. Θὰ ἀποχωρισθῶμεν ἐντὸς ὀλίγου διὰ παντός, ἐγὼ διὰ ν' ἀποθάνω, καὶ σεῖς διὰ νὰ ζήσετε καὶ οἱ Θεοὶ γνωρίζουν ποῖος θὰ εὐκλεωθῇ». Λοιπὸν, ἀγαπητά μου παιδιά, θ' ἀποχωρισθῶμεν, ἐγὼ διὰ ν' ἀποθάνω καὶ σεῖς διὰ νὰ προπαρασκευάσετε τὴν Γαλλικὴν ζωήν. Δύνασθε νὰ τὸ πράξετε ἐργαζόμενοι, διαρκῶς, προσπαθοῦντες, καθιστάμενοι ἄνδρες.. Ὑψώσατε τοὺς βραχίονας καὶ δημιουργήσατε τὸ πεπρωμένον σας!»

Ὁ λόγος προβάλλεται ζωηρὰν συγκίνησιν καὶ ἐπανειλημμένως διεκόπην τὸν ῥήτορα τὰ χαρακτήματα τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ο ΣΤΑΜΠΟΛΙΝΣΚΥ

ΔΙΟΡΓΑΝΑΝΕΙ ΣΦΑΓΗΝ ΚΑΙ ΑΝΥΠΛΑΔΗΣ

Σόφια 20.—Τὸ Συνέδριον τῶν ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, συνεχίζον τὰς ἐργασίας του, ἠσχολήθη καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Ὁ στρατηγὸς Σμίλοφ, πρόεδρος τοῦ γραφείου τοῦ Συνεδρίου λαβὼν τὸν λόγον κατέκρινε τὴν στάσιν τοῦ Σταμπολίνσκυ, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ διαιρέσῃ τὸν λαὸν εἰς δύο ἀνταμα

ΈΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	Δρ. 40	Ἐτησία	Δρ. 60
Ἑξάμηνος	» 25	Ἑξάμηνος	» 35

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΛΗΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ καὶ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

τῆς Σερβίας ἐνωμφεύθη χθὲς καὶ δικαίως χαίρει ὁ Σερβικὸς λαὸς διὰ τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τοῦ βασιλικοῦ του οἴκου. Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος συμμερισθεὶς ὅλας τὰς ἀγωνίας καὶ τὰ δεινοπαθήματα τοῦ σερβικοῦ λαοῦ, ἀπολαμβάνει σήμερον μετ' αὐτοῦ ὅλα τὰ ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου προκύψαντα διὰ τοὺς νικηταὶς ἀγαθὰ, εὐτυχήσας νὰ ἴδῃ ἀποκαθιστάμενον τὸ ἔθνος του καὶ τὴν Σερβίαν ἀπολαύουσαν ὅλων τῶν τιμῶν καὶ τῆς δόξης ἀπὸ δικαιωματικοῦ ἀνήκουν εἰς τοὺς προκινδυνεύοντας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν. Ἡ προκινδυνεύσασα τὴν ὑπαρξιν της καὶ πιστὴ εἰς τὰς συμμαχίας της Ἑλλὰς συμμεριζομένη τὴν χαρὰν τοῦ ἀδελφοῦ Σερβικοῦ λαοῦ εὐχεται πᾶσαν εὐδαιμονίαν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς νεονύμφους.

ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

τῶν συμμαχικῶν αἰσθημάτων πρὸς τὴν Ἑλλάδα διακηρυττουν τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα καὶ ἀκυρώσαν τῶν περὶ εἰρήνης καὶ ἐκκενώσεως τῆς Μικρᾶσίας ἀποφάσεων τῆς Παρισινῆς τῶν πρεσβευτῶν διασκέψεως.

Ἂς μὴ μορφινζεται καὶ ἂς μὴ ἐξαπατᾶται ὁ ἀτυχὴς Ἑλληνικὸς λαός. Ὁσαδήποτε γεγονότα καὶ ἂν ἐμεσολάβησαν καὶ ὅσην φρίκην καὶ ἂν ἐπροξένησαν αἱ Κεμαλικαὶ ὀηριωδίαι παρὰ τῇ χριστιανικῇ κοινῇ γνώμῃ, αἱ ἀποφασεις αὐταὶ δὲν ἐπαυσαν ἀποτελοῦσαι τὴν βάσιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς εἰρήνης.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Παπούλας δὲν παρέστη εἰς τὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως λόγῳ ἀσθενείας. Ἴσως τοῦτο νὰ ἦτο πρόφασις· ἴσως νὰ προήρχετο ἀπὸ λόγους, εὐγενείας καὶ λεπτότητος, ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως. Διότι, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ παραιτησις του προὐκάλεσε δυσαρεστον ἐντυπωσιν ἐν Σμύρνῃ, ἦτο πολὺ φυσικὸν οἱαδήποτε πρὸς τὸ πρόσωπόν του ἐκδήλωσις τοῦ Σμυρναϊκοῦ λαοῦ νὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς ἔμμεσος ἀποδοκιμασία τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ὅμως ἀντὶ νὰ παρασιωπήσουν τὸ γεγονὸς τὰ Κυβερνητικὰ ὄργανα ἢ νὰ ζητήσουν τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς ἀπουσίας του, εἰρωνεύονται τὸν στρατηγόν. Τὸ ἐμπεπισμον μπλιστα ὄργανον τοῦ κ. Γουναρη, ἡ «Πρωτεύουσα», ἀναγραφουσα τὸ γεγονὸς εὐχετοι εἰρωνικῶς «πιρασιτικα τινα»! Ἀπόφεις τῶν λεχθέντων ἐπαναλημμένος ὑφ' ἡμῶν, ὅτι τὰ οἱαδήποτε αἰσθήματα τοῦ Γουναρισμοῦ ἔναντι τῶν φίλων ἢ ἐχθρῶν του μετρῶνται μόνον μὲ τὸν κομματικὸν πῆχυν καὶ οὐχὶ μὲ τὴν ἀξίαν τῶν πρὸς οὓς ἀπευθύνονται.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

εὑρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα ἐμφυλίου σπαραγμοῦ ἴσως δὲ καὶ ἐκδρονίσεως τοῦ Βόριδος. Εἶναι γνωστὰ τὰ Βουλγαρικὰ τεχνάσματα ὥστε νὰ μὴ δίδεται αἴσις εἰς τὰ διαδιδόμενα καὶ τὰ κατ' ἐπίφασιν τελούμενα. Θὰ ἐνθυμῆθῇ ἄραγε ἡ Κυβέρνησις, ὅτι καὶ κοπωτε ἄλλοτε ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς προστασίας τῶν συνόρων τῶν κατέλαβον οἱ Βούλγαροι — φίλικὸς — τὸ Ροῦπελ καὶ ἐνεδρονίσθησαν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν σπείραντες τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν θλεῦρον εἰς τοὺς κατοίκους; Ὅτι δὲ τοὺς ἐξεδίωξεν ἐκεῖθεν ὁ Βενιζέλος διὰ τῆς πολιτικῆς του; Καὶ ὅτι δέον νὰ κανῃ τέσσαρα τὰ μέτρα

νε ἀνάγκη νὰ σχηματισθῇ ἕνα εἶδος θώρακος κατὰ τῶν ἐπιβουλῶν τῶν ἀντιπλίων μας. Εἰς ἕκαστον χωρίον θὰ σχηματισθοῦν σώματα ἐκ γεωργῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε ἕτοιμοι εἰς πᾶσαν θυσίαν. Ὅλοι οὗτοι θὰ δώσουν τὸν ὅρκον ὅτι θὰ πέσουν ὑπὲρ τῆς ἰδεολογίας μας. Ἐπὶ τῶν τάφων αὐτῶν θὰ καταθέσωμεν τὸν στέφανον τῶν νέων ἰδεῶν».

Ἀκολούθως ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς περιφερείας Βράτση, ὀνόματι Τσάνωφ ἐπρωτεινεν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀγρυπνῇ καὶ παρακολουθῇ τὰς κινήσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων.

«Πρέπει, εἶπε νὰ παρακολουθῶμεν ἀγρύπνως καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐὰν ἀντιληφθῶμεν ὅτι αἱ συμπάθειαι του κλίνουν πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους, ἐχομεν καθῆκον νὰ τὸν ἀνατρέψωμεν. Καθῆκον τοῦ Κόμματος εἶνε νὰ ἐξοντώσῃ ὅλους τοὺς ἐπωτίους διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Χώρας».

— Τὸ συνέδριον τῶν Κομμουνιστῶν

Ἐκ παραλλήλου ,πρὸς τὸ Συνέδριον τῶν Ἀγροτῶν, ἤχησε καὶ τὸ συνέδριον τῶν Κομμουνιστῶν, συμμετχον τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία διέτασε τὴν Διεύθυνσιν τῶν Σιδηροδρόμων νὰ ἐκδόσῃ δωρεὰν εἰσιτήρια εἰς τοὺς Κομμουνιστὰς ἀντιπροσώπους.

τῆς ἡ κυβέρνησις ἢ τοῦ ... τὸ ἐδρεθῇ πρὸς ... ἀπροσόπτου; Ἢ μήπως τὴν φρονεῖδα αὐτὴν ἀφῆκε εἰς τὴν Σερβίαν;

ΕΥΧΕΝ

ὁ κ. Α. Ροῦφος νὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ «ἀγνώστου στρατιώτου» ἐν Παρισίοις καὶ νὰ,κάμῃ προσφώνησιν. Πανηγύρις λοιπὸν πανηγύρεων. Οἱ ἄνθρωποι τῆς «αὐτοτελείας» αἰσιάνονται συναίσθημα ὑμάμου, διότι ἐνῷ ὡμίλει ὁ "Ελλην ἀντιπρόσωπος δὲν ἔβρεξε νεφμάτες. Περισσοτέρα ὑπερηφανεια διὰ τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς ἀγῶνος θὰ ἐνεῖχε μεῖζονα σεμνότητα ἀπὸ τὸν πανηγυρισμὸν πράξεως ἐπιτραπείσης εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῶν ἐν Γενοὐῃ ἀντιπροσωπειῶν. («Ἀθῆναι»)

ΕΨΗΦΙΣΘΗ

λοιπὸν κατ' ἀρχὴν τὸ περὶ ψήφου τῆς γυναικὸς ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Τώρα ποῖος εἰμπορεῖ νὰ ἀμφισβητῇσῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀνηκε εἰς τὴν χωρεἰαν τῶν ἄκρως προηγμένων καὶ πεπολιτισμένων ἐθνῶν! Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐνῷ θὰ ψηφίζουν οἱ γυναῖκες, εἶναι καλὰ ἐνθρονισμένοι ἐπὶ τῶν ψαυοργικῶν καὶ βουλευτικῶν θώκων οἱ... διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης ὑποκλέψαντες τὴν ψῆφον τῶν ἀνδρῶν μιαν κατηραμένην ἡμέραν Νοεμβρίου.

ΕΙΣ ΚΑΠΟΙΑΝ

ἐπιστραφεῖσαν ἐφημερίδα μας ἀναγνωρεται: «Ἐπιστρεφεται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος, κάθυπ ἡ ἐφημερὶς ΑΣΤΗΡ *ἐψώφησεν ὅπως ἐψώ,ρησε* καὶ ὁ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ». Ἐπεῖνοι οἱ *ψῶφοι* δὲν ἤμποροῦν οὔτε νὰ ὁμιλῆσουν οὔτε νὰ γράψουν, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ γραφέντα ὀφείλονται εἰς κάποιον κακοῆθη καὶ παλιανθρωποκατχυδρομικὸν ὑπάλληλον εἴτε τῶν Ἀθηνῶν εἴτε ἐδῶ. Καὶ νομίζομεν ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ παρ' ἡμῖν ταχυδρομεῖου ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ, νὰ ἀναφερῇ δὲ καὶ τὸ γεγονὸς εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀκεύθυνσιν, ἥτις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους ὅτι ἐὰν οὐδεν λόγῳ τοῖς ,ἐπιρέπεται νὰ πολιτικολογοῦν καὶ νὰ δίκχουν τὴν παλιανθρωπιὰ' τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατεμομένων ἐτυπῶν ἢ ἐπιστολῶν.

ΤΟΠΙΚΑ

— Ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Ἀγροτικοῦ Συνεδρίου

Ἀθῆναι 24. — Συνήλθε χθὲς ἡ πρώτη γενικὴ συνέλευσις τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν.

Ἡ Συνέλευσις συνεκροτήθη εἰς τὸ Φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, παρίσταντο δὲ περὶ τους 150 ἀντιπρόσωποι διαφόρων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν. Οἱ συνελθοντες προέβησαν ἀμέσως εἰς τὸν κατρισμὸν τῶν Προεδρείου της Συνελεύσεως: ἐκλεγεντων τοῦ κ. Τασοπούλου, ὡς προεδρου, καὶ τῶν κ. κ. Τεζάκη, Βεργοπούλου καὶ Παπαγεωργίου ὡς μελῶν.

Ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξέθηκε τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τῆς Συνομοσπονδίας. Ἀκολουθως ἤρχισε ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἡμερησιας διατάξεως, ἥτις περιλαμβανει τα ἀκολουθα θεματα:

1) Μεταφορὰ τῶν προϊόντων τῆς «Ἑνωσεως» εἰς τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμούς. 2) Ὀργάνωσις Γεωργικῆς Τραπεζης. 3) Προπαγανδα βελτιωσεως τῆς διαφήμισεως τῶν γεωργικων μας προϊόντων καὶ 5) Ἀκολουθητεον σύστημα εἰς τὴν ἵδρυσιν τῶν συνεταιρισμῶν.

Ἐκτὸς τῶν θεματων τουτων ἡ Συνέλευσις τῇ προτασει πολλῶν ἀντιπροσώπων ἀπεφασισε νὰ συζητῆσῃ καὶ ἐπ' ἄλλων γεωργικῶν ζητημάτων ὡς λ. χ. διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν.

Ἡ συνέλευσις θὰ συνέλθῃ εἰς νέαν συνεδρίασιν σήμερον τὴν πρωΐαν. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ διαρκέσουν περὶ τὰς 5 ἡμέρας.

Εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν προτοῦ ἡ Συνέλευσις ἐπιληφθῇ τῆς συζητησεως τῆς ἡμερησιας διατάξεως, ἐλαβον χωραν μεταξυ των ἀντιπροσώπων ἐπεισοδια τινα, προκυψαντα ἐκ τῆς διαφωνίας εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προεδρείου. Ἀντηλλάγησαν ἔβρεις καὶ ἀντεγκλήσεις.

— Τὰ Στέμματα τῶν ξένων

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ ἐκανόνισε πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ξένων ὑπηκόων διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν νομισμάτων,παρέμεναν δεμόνον ἐν ἐκκρεμότητι αἱ αἰτήσεις τῶν Ρώσσων ὑπηκόων.

— Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις

Σήμερον Σάββατον 28 Μαΐου καὶ ὥραν 5 1)2 μ. μ. τελοῦνται γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Α'. καὶ Γ'. δημοτικοῦ σχολείου ἀρρένων Μυτιλήνης ἐν τῷ Γυμνασιῳ τοῦ Γυμνασίου. Παρακαλο νται οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες καὶ οἱ βουλόμενοι ὅπως τιμήσωσι αὐτὰς διὰ τῆς παρουσίας των.

Ἀνακοινώσεις

Τὴν παρασκευὴν Κυριακὴν, 29ην Μαΐου καὶ ὥραν 9 1)2 π. μ. ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Δῆμος Μυτιλήνης τελεῖ Μνημόσυνον ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ.

Παρακαλοῦνται δὲ αἱ Διοικητικαὶ Στρατωνικαὶ καὶ λοιπὰ ἐνταῦθα Ἀρχαὶ ὅπως εὐφροσυνθοῦν παραστῶσιν εἰς τὸ Μνημόσυνον Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου,τοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντος πρὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Βυζαντίου, ὅπως σώσῃ τὴν κλεινὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 27 Μαΐου 1922

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης
Α. Ἀποστόλου

ΔΙΑΘΟΥΣΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27.—Ἠλ. Ἠλιάδου.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 28. — Εὐσεβ. Χιωτέλλη

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 28. — «Ἰσμήνη» διὰ Σμύρνην, Χίον καὶ Πειραιᾶ. — «Ὑπερο-χὴ» διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κων)πολιν. — «Μῆλος» διὰ Χίον, Πειραιᾶ καὶ Κρήτην.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Εἰς τὸν ἀγαπημένον μας φίλον Γεώργιον Ἀξιώτην πού ἠρραβωνισθη μὲ τὴν ἐκλεκτὴ τῆς καρδίας του δεσποινίδα Θεοδώρα Λεβεντέλη εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας γεγηρα τὰ στέφανα τοῦ γάμου.

Αἱ οἰκογένειαι *Καλλιόπη Σκούφου* καὶ *Ἀμερ. Γιανάρου*

Ἐκλογαὶ

Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου

Πρὸς τοὺς ἐνορίτας τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ Ἁγ. Συμεων.

Παρατηθέντος τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας ἐνορίας, καὶ κατοπιν τῆς, ὑπ, ἀριθ. 300 ἐγγραφου διαταγῆς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπολεως, καλοῦμεν πάντας τους ἐνορίτας ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐκλέξωσι νεον Ἐκκλησιαστικον Συμβουλιον την προσεχῆ Κυριακην 29ην τρέχ. μηνός. Πᾶς ἐνορίτης προσερχομενος ἐνωπον ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγχειρίζει εἰς τὸν προεδρον αὐτῆς τὸ ψηφοδέλτιον περιεχον τα ὀνόματα τεσσάρων ὑποψηφιων Ἐπιτρόπων, οστις, μονογραφῶν τοῦτο ριπτει επι παρουσια τοῦ ψηφοφόρου εἰς τὴν κληψιδα.

Τοπος ἐκλογῆς ὡρισθη ὁ Νάρθηξ τοῦ Ναοῦ, τῆς ψηφοφοριας ἀρχομενης μετὰ την θειαν Λειτουργιαν καὶ περατουμένης την δην μ.μ. ὡραν. Ἅμα τῇ λήξει τῆς ψηφοφορίας γενησεται ἡ διαλογη των ψηφοδελτιων, ἀναδεικνυομένων Ἐπιτρόπων των πλειονοψηφισαντων.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἁγ Συμεὼν
† Σακέλλιος Ἀντώνιος Κουτρόβελης

Εἰδοποίησις

Εἰδοποιοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ ἐν Περγάμῳ Σωματειου «Ἁγιος Καστριανὸς» ὅτι, την 12ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακην θελουσι διενεργηθῇ ἐκλογαι πρὸς ἀνάδειξιν νεου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ψηφοφορία γενήσεται εἰς τὴν Λέσχην τοῦ Φιλομούσου Συνδεσμου «Ἄτταλος» ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου μέχρι δύσεως.

Πέργαμος τῇ 19 Μαΐου 1922.

Ὁ Πόεδρος
Συνλιανὸς Χαλκιάδης

Ὁ Γραμματεὺς
Οὐσσοὺς Βασκασιάδης 3—3

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ θαλαμηγὸν «ΚΑΤΕΡΙΝΑ» τῶν κ. Ἀδελφ. Παντελῆ φθάνει εἰς τὸν λιμένα μας την Κυριακην 29ην Μαΐου καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Σμύρνην, Χίον, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Πράκτωρ *Ε. Χριστοφίδου*

Ἀπὸ σήμερον
Καπνίζετε μόνον
τὰ νέα Σιγαρέττα
ΑΣΤΡΟΝ
τοῦ ΚΑΡΔΑΣΟΥ

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΟΝ
Κεδιδιέ

Τὸ *«Ἀμπασία»* ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 28 Μαΐου ὥραν 9 μ. μ. διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κωνσταντινούπολιν.

Τὸ *«Μαχμουδιέ»* ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην 31 Μαΐου ὥραν 10 μ. μ. διὰ Σμύρνην, Χίον, Ρόδον, Ἀττάλειαν, Μερσίναν, Ἀλεξανδρέτταν, Λαοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυτὸν, Φαμαγούστα Λάρνακα (Κύπρου) Καϊφαν, Γιάφφα, Πόρτ-Σαΐδ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ *«Ἀμπασία»* ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 1 Ἰουνίου ὥραν 11 π. μ. διὰ Σμύρνην, Πειραιᾶ, καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Ἐλευθ. Λόγου»

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 14678 ΑΘΗΝΑΙ 27 Μαΐου ὥρα 2.40 πρωϊνή

Ἡ γυναικεία ψῆφος

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἐσυνεχίσθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παροχῆς ψήφου εἰς τὰς γυναίκας. Τῆς συζήτησεως κηρυχθείσης περαιωμένης τὴν δευτέραν πρωϊνὴν ὥραν, ἀνεβλήθη ἡ ψήφησις διὰ σήμερον προκειμένου νὰ διεξαχθῇ ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Σύνταξις εἰς τὸν Παπούλαν

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Πρωτοπαπαδάκης ὑτέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ παροχῆς συντάξεως ἐκ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως εἰς τὸν στρατηγὸν Παπούλαν, μεταβιβαζομένην καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

Νέα καραβάνια προσφύγων

Ἐπικειμένης τῆς ἐκκενώσεως τῆς Ἀλεξανδρέττας χιλιάδες γυναικοπαιδίων συνεκεντρωθησαν εἰς τὰ παράλια ὅπως ἀναχωρήσουν ἐκεῖθεν.

Κεμαλικαὶ λεηλασίαι

Κεμαλικαὶ ὁρδαὶ εἰσβαλοῦσαι εἰς τὴν πέραν τοῦ Μαιάνδρου χώραν, λεηλατοῦν καὶ ἁρπάζουν πᾶν τὸ προσεχον, ἐνσπείροντες τὸν τρόμον καὶ τὴν δυστυχίαν εἰς τοὺς κατοίκους.

Οἱ γάμοι τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου

Χθὲς ἐτελέσθησαν ἐν Βελιγραδίῳ οἱ γάμοι τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Ρουμανίας.

Ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀπηύθυνε θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς νεονύμφους.

Αὔξησις μισθοῦ χωροφυλάκων

Εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν χωροφυλάκων κατὰ 30 ο)ο.

Ἐμφύλιος σπαραγμὸς ἐν Βουλγαρίᾳ

Εἰδήσεις ἐκ Σοφίας παρισιοῦν ὅτι ἡ Βουλγαρία εὑρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα ἐμφυλίου σπαραγμοῦ.

Ὁ Βουλγαρικὸς τύπος κατηγορεῖ τὸν πρωθυπουργὸν Σταμπολίνσκυ ἐπὶ δικτατορίᾳ.

Σύλησις τάφων τῶν Τσάρων

Τηλεγραφοῦν ἐν Βορνὼ ὅτι οἱ Μπολσεβίκοι ἐσύλησαν τοὺς τάφους τῶν Τσάρων εἰς Αἰκατερινοσλάβ ὅπου εὑρέθησαν πολύτιμα κοσμήματα.

Ἀρ. 14681 ΑΘΗΝΑΙ 27 Μαΐου ὥρα 3.50 πρωϊνή

Ἐπιθεώρησις τοῦ μετώπου

Ὁ ἀρχηγὸς στρατιᾶς Μικρᾶσιας κ. Χατζηανέστης ἀνεχώρησεν ἐκ Σμύρνης ὅπως ἐπιθεωρήσῃ τὸ μέτωπον.

Βομβαρδισμὸς Ἀμισσοῦ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων]πολεως ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐξελθὼν εἰς τὸν Εὔξεινον ἐβομβάρδισε τὴν Ἀμισσόν.

Διὰ τὴν συζήτησιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς εἰρήνης

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας λόρδος Μπάλφουρ καταρτίζει τὴν ἀπάντησιν του πρὸς τὴν διακοίνωσιν τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ κ. Πουανκαρὲ ὅστις ἐξήτησεν ὅπως οἱ σύμμαχοι δεχθοῦν ὡς ἔδραν διασκέψεως, διὰ τὴν συνομολογημὶν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς εἰρήνης τὴν Νικομήδειαν καὶ τόπον συνεριασσεως Γαλλικὸν πολεμικόν.

Ὁ λόρδος Μπαλφουρ ἐμμένει ὅτι πρὸ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἕδρας τῆς διασκέψεως ὀφείλει ὁ Κεμαλ νὰ δηλώσῃ ἂν δεχεται τοὺς ὑπὸ τῆς Παρισινῆς διασκέψεως τῶν πρεσβευτῶν προτεινεντας ὅρους τῆς εἰρήνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΘΕΡΜΑΙ ΚΟΥΡΤΖΗ
COURGIBAD
Ἐναρξις περιόδου τὴν Δευτέραν 30 Μαΐου
Ἀναχωρήσεις αὐτοκινήτου ἑκάστην ὥραν.

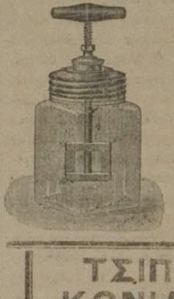

BARATTE-RAPIDE
"SULM,,
Διὰ νὰ κατασκευάζητε μόνος τὸ βούτυρό σας
Παρακαταθήκη:
Ἀδελφοὶ Καμπαδέλλη

ΤΣΙΠΟΥΡΟ, ΜΑΣΤΙΧΑ
ΚΟΝΙΑΚ, ΚΡΑΣΙΑ ΑΓΝΑ
ΜΟΝΟΝ
εἰς τὸ ἐργοστάσιον ποτοποιΐας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΨΑΡΕΛΛΗ
Ἐν Μυτιλήνῃ.

ΣΙΓΓΕΡ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ ἀπαράμιλλος ἔχουσα μεγέστην καὶ παγκόσμιον κατανάλωσιν διὰ τὴν τελειότητα αὐτῆς, διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ἀποκτήσεως (μὲ δόσεις), διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν ἐπιδιορθώσεων.
ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΗΝ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ
ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΠΟΣΙΜΑ ΥΔΑΤΑ
ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἄρχεται τακτικὴ ἀποστολὴ τῶν πεφημισμένων ἰαματικῶν ποσίμων ὑδάτων Λουτρακίου ἐντὸς ἐσφραγισμένων δαμιτζανῶν, ἐκ τῆς πηγῆς των. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ζητήσουσι πληροφορίας παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀντιπροσώπου καθ' ὅλην τὴν νῆσον κ. Δημητρίου Μελαψοῦ, καφενεῖον ἡ «Χίος» ἐπὶ τῆς Προκυμαίας.
3—10

Τὸ ὑπερωκεάνιον «ΠΑΤΡΙΣ» φθάνει τὴν Κυριακὴν 20 τρέχ. καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Σμύρνην, Πειραιᾶ, Μασσαλίαν.
Ἐκ τοῦ *Πρακτορείου*

ΛΟΥΚΟΥΜΙΑ ΣΥΡΙΑΝΑ
φρέσκα
εἰς χύμα καὶ κυτία
Ἔφθασαν στοῦ ΣΤΙΒΟΓΛΟΥ
3—10